

اگر قصد ساختن یک خانه را داشتید، نخستین گامی که برمی‌داشتید، چه بود؟ باید پیش از آغاز این کار، نقشه‌ای داشته باشید، باید در مورد تعداد اتاق‌های مورد نیاز و مکان قرارگیری درها و پنجره‌ها تصمیم بگیرید و البته، در حین ساخت نیز به یک الگو نیاز دارید تا به شما کمک کند.

در عهدعتیق نیز می‌خوانیم که خدا به قومش فرمان داد مکانی برای پرستش او بنا کنند. خدا به قوم یک نقشه داد و در واقع هفت بار به آنها فرمان داد تا به دقت از این نقشه پیروی کنند. پس از اطاعت آنها بود که ساختمان تکمیل شده، خدا خشنود گشت.

اگر می‌خواهیم مردم را به ایمان به عیسی مسیح دعوت کنیم به یک الگو یا نقشه نیاز داریم. خدا در کلام خود، این نقشه را به ما داده است که آن را در زندگی و خدمت عیسی و همچنین در الگوی مسیحیان اولیه مشاهده می‌کنیم. با آموختن نقشه خدا، خواهید توانست آن را در خدمت خودتان، یعنی اعلام خبر خوش عیسی مسیح، به اجرا در آورید. این همان بشارت فردی است.

سرفصل‌ها

A. نقشه خدا

B. زندگی مسیح

C. الگوی مسیحیان اولیه

اهداف این درس

۱. الگوی خدا برای بشارت فردی، را شرح دهید
۲. روش‌هایی که عیسی بدان وسیله، نقشه خدا را در رابطه با بشارت فردی به ما نشان داد، در یک فهرست بیان کنید
۳. توضیح دهید که چگونه مسیحیان اولیه می‌توانند الگوی مناسبی در اعلام خبر خوش مسیح، باشند

A. نقشه خدا

هدف اول: الگوی خدا برای بشارت فردی، را شرح دهید

آیا تاکنون اندیشیده‌اید که چرا خدا این جهان، آسمان و زمین، ستارگان و دریاها، کوه‌ها و دره‌ها و البته انسان را آفرید؟ خدا برای همه چیز نقشه‌ای دارد و هیچ چیز بی‌هدف آفریده نشده است. درست از همان ابتدا، حتی پیش از آفرینش ما، هدف خدا این بود که انسان را در هویت و دارایی خود سهیم کند. این الگوی درستِ بشارت فردی است، یعنی سهیم کردن دیگران در آنچه داریم!

در تصمیم برای آفرینش انسان (پیدایش ۱: ۲۶)، خدا آنها را در هستی فردی و ذات خود، شریک ساخت. این حقیقت که خدا آدمیان را با خود شریک ساخت، خبر خوشی بود. سپس، خدا هر آنچه را که آفریده بود به آدمیان داد. خدا در باغ عدن، پایین آمد و با نخستین انسان‌ها، آدم و

حوا، راه رفت و تفاهمی کامل بین آنها برقرار بود.

محبت فراگیر خدا با آدم و حوا پایان نگرفت. انسان‌ها برای بار نخست گناه ورزیدند، خدا خبر خوش نجات‌دهنده در آینده، را اعلام کرد. در پیدایش ۳: ۱۵، نخستین اعلان این خبر خوش، قرار دارد. خدا در حال سخن گفتن با مار، که همان شیطان است، می‌گوید: «او {عیسی} سر تو را خواهد کوبید».

خدا در واقع این وعده را می‌داد که او، پسرش عیسی، را برای شکست دادن شیطان خواهد فرستاد. بله، محبت فراگیر خدا هیچ محدودیتی نمی‌شناسد. یوحنا می‌نویسد:

« زیرا خدا جهان را چنان محبت کرد که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد، بلکه حیات جاویدان یابد» (یوحنا ۳: ۱۶).
این آیه مشهور، قلب الگوی شخص خدا، برای بشارت فردی است. محبت خدا محبتی است فردی، بخشنده و فراگیر که تمام آدمیان و البته شما را نیز در بر می‌گیرد.

پرسش‌های کاربردی

عبارتی که هر جمله را به بهترین شکل کامل می‌کند، انتخاب کنید.
دور حرف‌گزینۀ مدنظر خود، دایره بکشید.

۱. خدا نقشه بشارت فردی خود را با ، به نمایش گذاشت.

(a) راه رفتن با آدم

(b) گذاشتن آدم در باغی زیبا

(c) شریک کردن آدم در ذات خود

۲. هنگامی که آدم گناه کرد، خدا با ، به مشارکت خود با آدمیان ادامه داد.

(a) با بخشیدن پسرش عیسی به ما

(b) مجازات کردن مار
(c) اندوهگین شدن از انسان

۳. چرا خدا تمایل داشت خودش و پسرش را با تمام انسان‌ها به اشتراک بگذارد.....

.....
اکنون پاسخ خود به این تمرین‌ها، را بررسی کنید.

B. زندگی مسیح

هدف دوم: روش‌هایی که عیسی بدان وسیله نقشه خدا را در رابطه با بشارت فردی، به ما نشان داد، در یک فهرست، بیان کنید.

انسان گناه ورزیده است و در نتیجه، بیماری، اندوه، جنگ‌ها و حتی مرگ به بار آمده است. اگرچه خدا دیگر همچون گذشته نمی‌توانست با آدمیان راه برود، هنوز برای ادامه کار فراگیرش با انسان‌ها، نقشه‌ای داشت. این نقشه فرستادن عیسی برای ما بود.

عیسی در ارتباط با کار و خدمت خود، چنین گفت:

«روح خداوند بر من است، زیرا مرا مسح کرده تا فقیران را بشارت دهم و مرا فرستاده تا رهایی را به اسیران و بینایی را به نابینایان اعلام کنم و ستم‌دیدگان را رهایی بخشم و سال لطف خداوند را اعلام نمایم» (لوقا ۴: ۱۸-۱۹).

عیسی با ارائه مثال خود، الگوی بشارت فردی را به ما آموخت. او میان مردم هیچ فرقی نمی‌گذاشت. عیسی پذیرای افراد تحصیل‌کرده‌ای مانند نیکودیموس و یا برخی دانشمندان یونانی بود. او نزد گناهکاران می‌رفت و با آنها خوراک می‌خورد. جذامیان نزدش می‌آمدند و تمام آنها را شفا می‌داد. حتی افراد دیورده نیز پیش او می‌آمدند و آنها را آزاد

می‌کرد. برای بودن در کنار بچه‌ها وقت می‌گذاشت و به جماعت‌ها و بیوه‌زنان یاری می‌رساند. چه کسی می‌تواند او را به بی‌تفاوتی نسبت به افرادی که به کمکش نیاز داشتند، متهم کند؟

عیسی تنها یک هدف داشت: به انجام رساندن کار و اراده کسی که او را فرستاده بود. پولس رسول در گفتارش درباره زندگی و خدمت عیسی چنین می‌گوید: «به‌گونه‌ای که همه‌جا می‌گشت و کارهای نیکو می‌کرد و همه آنان را که زیر ستم ابلیس بودند، شفا می‌داد، از آن رو که خدا با او بود» (اعمال رسولان ۱۰: ۳۸). خدا در مسیح با آمرزش گناهکاران و بازگرداندن آنها به سوی خودش، کار می‌کرد.

مسیح برای به پایان رساندن کامل نقشه پدر، مشتاق بود که قربانی‌های بسیاری بدهد. برای این کار، نخست خانه خود، تخت و جلالش را در آسمان، ترک نمود تا به نزد ما فرود آید. او در یک آخور به دنیا آمد، زیرا کسانی که برای کمک به آنها آمده بود، او را نپذیرفتند. اما عظیم‌ترین قربانی عیسی این بود که به خواست و اراده خود، بر روی صلیب جان داد، و در آن زمان بود که فریاد کشید: «به انجام رسید» (یوحنا ۱۹: ۳۰).

این آخرین فریادش بود، کار او به انجام رسید و الگوی بشارت فردی - اعلام خبر خوش - تا ابد آشکار شد.

مسیح مرگ را چشید تا من و شما بتوانیم زندگی کنیم. او بدهی ما به خدا را پرداخته است. مسیح، رَبُّ الارباب و شاه شاهان، همچون غلامی که جایی برای سرگذاشتن و آرمیدن نداشت، بر روی این زمین زندگی کرد، و این کار را به سبب محبتی که نسبت به ما دارد، انجام داد. آیا خبر خوشی بهتر از این، وجود دارد؟ قطعاً خیر!

پرسش‌های کاربردی

۴. دور حرف مقابل هر عبارت درست، در رابطه با عیسی، دایره بکشید.

- (a) از سوی خدا فرستاده شده بود.
- (b) به افراد اهمیت می داد.
- (c) به تمام افرادی که به نزدش آمده بودند کمک نکرد.
- (d) قدرت او محدود بود.
- (e) هدفش انجام اراده خدا بود.
- (f) تمایل داشت که قربانی شود.

۵. چرا عیسی تمایل داشت که جان خود را برای ما بدهد؟
.....

C. الگوی مسیحیان اولیه

هدف سوم: توضیح دهید که چگونه مسیحیان اولیه می توانند الگوی مناسبی در اعلام خبر خوش مسیح، باشند

مسیح آمد تا با ما از خدا و محبتش سخن بگوید. گناهکاران او را به صلیب کشیدند اما او در قبر نماند و دوباره زنده شده، از قبر برخاست و اکنون در آسمان در دست راست پدرش نشسته است.

نقشه خدا برای اعلان این خبر خوش با مسیح به پایان نرسید، بلکه مسیح این وظیفه را به رسولان و شاگردان خود سپرده، به آنها گفت: «به سرتاسر جهان بروید و خبر خوش را به همه خلائق موعظه کنید» (مرقس ۱۶: ۱۵). این پیامی تنها برای گروهی از افراد برگزیده مانند رسولان، مبشران، شماسان، شبانان یا معلمان نبود، بلکه این پیامی برای همگی ما است.

عیسی چگونه شاگردان خود را فرستاد؟ مسیح با دعا به درگاه پدرش، این چنین گفت:

«همان گونه که تو مرا به جهان فرستادی، من نیز آنان را به جهان

فرستاده‌ام» (یوحنا ۱۷:۱۸). خدا عیسی را با قدرت و اقتدار و با یک مأموریت فرستاد. او عیسی را نه برای محکوم کردن یا داوری بر آدمیان بلکه برای آزاد کردن آنها فرستاد. این همان مأموریتی است که عیسی به ما سپرده است. شگفت‌انگیز نیست که ما پیام‌آوران خدا هستیم؟

به پطرس که در روز پنتیکااست از همین عیسی سخن می‌گفت، بیاندیشید. این داستان در اعمال رسولان ۲:۱۴-۱۹ ثبت شده است. تصور کنید پطرس جلوی آن جمعیت ایستاده، خبر مسیح را با دیگران در میان می‌گذارد. به صدای او که در برابر قاضیان صحبت می‌کردند، گوش بسپارید. حال، او را تا خانه مردی که در جستجوی خدا بود، یعنی گرزیلیوس، افسر رومی، دنبال کنید. دوباره خواهید دید که پطرس شهادت خود را درباره مسیح، با دیگران در میان می‌گذارد (اعمال رسولان ۱۰:۳۴-۴۳ را ببینید).

کتاب اعمال رسولان جزئیات فراوانی درباره پولس رسول ارائه می‌کند. پولس را در سفرهایش دنبال کرده، به سخنانش گوش دهید. او از کسی جز مسیح و مصلوب شدن او، سخن نمی‌گوید. اشتیاق دائمی پولس رسول، جذب کردن مردم به سوی مسیح و به اشتراک گذاشتن تجربه شخصی خود با مسیح، با دیگران بود.

پولس مشتاق بود تا برای در میان گذاشتن این «خبر خوش» رنج ببرد. او را به زندان انداخته، کتک زدند و به زنجیر کشیدند و در آنجا گرسنه و تنها ماند و حتی همکارانش او را به فراموشی سپردند. اما هیچ کدام از اینها نتوانست او را از اعلام خبر خوش به دیگران باز دارد. هرگاه نمی‌توانست سخن بگوید، خود یا کسی دیگر، پیامش را می‌نوشت و به این کار ادامه داد تا روزی که توانست این سخن را بگوید: «من، هم‌اکنون، همچون هدیه‌ای ریختنی، در حال ریخته شدنم و زمان رحلتم فرا رسیده است. جنگ نیکو را جنگیده‌ام، مسابقه را به پایان رسانده و ایمان را محفوظ داشته‌ام» (دوم تیموتائوس ۴:۶-۷).

هنگامی که عیسی هویت خود را بر زن سامری آشکار کرد، او شتابان به سوی قوم خود بازگشت و کاری که مسیح در زندگی اش انجام داده بود را با آنها در میان گذاشت (یوحنا ۴: ۵-۲۹). در آفریقای روزگار کهن، هنگامی که یک شکارچی فیل را شکار می کرد، به سوی خانه می دوید و این خبر خوش را به همه می رساند. هنگامی که آمریکایی ها برای بار نخست بر روی ماه فرود آمدند، رادیو، تلویزیون، روزنامه ها یعنی تمام رسانه های جمعی این خبر خوش را به گوش مردم در همه جا رساندند. در میان گذاشتن خبر خوش، در ذات انسان ها است. پس، آیا من و شما که دارای خبری به مراتب مهم تر هستیم، نمی بایست این «خبر خوش» نجات خدا را اعلام کنیم؟

پرسش های کاربردی

۶. پطرس رسول، پولس رسول و آن زن سامری چه چیز مشترکی داشتند؟

(a) افرادی تحصیل کرده بودند.

(b) می خواستند از مسیح به دیگران بگویند.

(c) خواهان احترام مردم نسبت خود بودند.

۷. چرا مسیحیان اولیه به در میان گذاشتن «خبر خوش» عیسی با افراد دیگر تا این اندازه اشتیاق داشتند؟

.....

مسیحیان اولیه با شهادت و اعتراف ایمانی خود توانستند این «خبر خوش» عیسی را با مردم اورشلیم، یهودیه، سامره و سراسر امپراتوری روم در میان بگذارند. ایمانداران به هر سو رفته و تجربه مسیحی خود را با تمام انسان ها در میان گذاشتند. در حقیقت این غیرایمانداران بودند که

با دیدن سخنان، زندگی و رفتار مسیح‌گونه این افراد، نام مسیحی را برای آنها به کار بردند که معنای «مسیح‌گونه» یا «پیرو مسیح» را می‌رساند. مسیحیان اولیه چنان محبتی نسبت به عیسی داشتند و آنچنان نسبت به کاری که برایشان انجام داده بود، سپاسگزار بودند که نمی‌توانستند از بیان این خبر خوش بایستند. ما نیز به همان دلیل، می‌خواهیم آنچه مسیح برایمان انجام داده را با دیگران در میان بگذاریم، چرا که او را دوست داریم و می‌خواهیم محبت او را به دیگران نیز هدیه کنیم.

پاسخ پرسش‌های کاربردی

پاسخ پرسش‌ها به ترتیب ارائه نشده است تا از مشاهده پاسخ پرسش بعدی، قبل از پاسخ‌گویی جلوگیری شود. به شماره پرسش مورد نظر نگاه کرده و سعی کنید پاسخ پرسش‌ها را از قبل مشاهده ننمایید.

۵. چون او ما را دوست می‌داشت.

۱. c) شریک کردن آدم در ذات خود

۶. b) می‌خواستند از مسیح به دیگران بگویند.

۲. a) با بخشیدن پرسش عیسی به ما

۷. به خاطر محبتشان نسبت به مسیح و دیگران

۳. به خاطر اینکه ما را دوست می‌دارد.

۴. a) از سوی خدا فرستاده شده بود.

b) به افراد اهمیت می‌داد.

e) هدفش انجام اراده خدا بود.

f) تمایل داشت که قربانی شود.